

[Frits Clausen.]

forbudt at bære Uniformsdele, Armbind eller andre iøjnefaldende Tegn, der viser, at Bæreren tilhører en politisk Organisation. Vil det sige, at man vil skride ind over for de gyldne Manchetter, Skødeskind o. s. v., som f. Eks. anvendes i de mange forskellige hemmelige Loger her i Landet, hvor man jo optræder i en efter Graderne fuldkommen ens Paaklædning, og hvor man endog bærer Vaaben, Kaarder, som dog absolut maa være Uniformsdele — hvis de da ikke skal betragtes som Vaaben og derved falde ind under et andet demokratisk Forbud? Man kan ikke undlade et Indgreb over for disse Sammenslutninger under Paaberaabelse af, at det her kun drejer sig om ganske private og lukkede Møder, thi det hedder i Slutningen af det omtalte ministerielle Cirkulære, at Uniformsforbudet ogsaa „gælder for private og lukkede Møder“.

Dette har bl. a. bevirket det grove Overgreb fra Politiets Side her i København, da dette i stor Udrykning den 12. December 1937 i Ordets egentlige Forstand brækkede ind i Studenterforeningens store Sal og førte 48 Deltagere i et lukket Møde med paa Stationen. Politiet optraadte ved denne Lejlighed saa hensynsløst og udfordrende, at det endog rev Dannebrog ud af Hænderne paa dem, der stod med det.

En i formel Henseende saa daarligt affattet Lov maa uvilkaarlig give Anledning til Misforstaaelser; men mange af disse Misforstaaelser har ogsaa faaet Præg af at være ren og skær politisk Forfølgelse og Misbrug af Politiet som Instrument i den siddende Regerings Haand. Det ser noget ejendommeligt ud, at den højtærede Statsminister ved et Møde paa Christianshavns Vold og noget senere ved et Møde i Varde, den 1. August 1937, kunde lade sig ledsage af uniformerede Partifæller, der efter selveste Hr. Steinckes Indrømmelse var iført „en Paaklædning, der stærkt lignede Uniform“. Ogsaa Regeringsorganet „Social-Demokraten“ indrømmede, at vedkommende havde været uniformerede, men undskyldte det med, at disse Uniformer var „Lejrtøj“, og Statsadvokaten fandt ikke Anledning til at skride ind over for Statsministeren og hans Følge, som burde have været betænkt med Hæfter og Bøder, som han gjorde det over for mig i et ganske analogt Tilfælde. Men der er jo ogsaa Forskel. (Hør!). Ja, dér ser De, jeg har Ret.

Hvor vanskeligt det er at forstaa den gældende Lov, viser ogsaa følgende Eksempel: En Mand sidder 20 Dage i Arrest, og efter at han er blevet løsladt, bliver han

anholdt, fordi det Tøj, han lige forinden havde faaet udleveret af Arrestforvareren, betragtedes som Uniform. I Grenaa Politikreds er en anden Mand flere Gange mødt til Retsmøder og har afsonet Bøder i den Paaklædning, der ved en anden Lejlighed gav Anledning til, at han blev anholdt for Overtrædelse af Uniformsforbudet.

Saadan kunde jeg blive ved at fremdrage Eksempler paa de Misforstaaelser, Urimeligheder og direkte Overgreb, som denne Lov har medført. Jeg skal dog nøjes med endnu kun at nævne et Tilfælde fra Randers, hvor Politimesteren i Oktober 1937 meddelte mit Partis Tillidsmand i Byen, at enhver, der ved en forestaaende politisk Sammenkomst var iført lange Støvler, vilde blive anholdt. Hvis det virkelig er Politimestrens Opgave at blande sig i, hvad Fodtøj Folk gaar med, saa vilde det have været mere rimeligt, om Politimesteren i Randers havde truet med at arrestere dem, der sidst i Oktober vilde optræde i udringede Laksko eller andet efter Klima og Lejlighed uegnet Fodtøj. Men at skride ind over for lange Støvler sidst i Oktober maa dog betegnes som ganske forkasteligt, tilmed da lange Støvler har den Fordel, at de kan varieres paa langt flere forskellige Maader end andet Fodtøj, saa man skulde tro, at det maatte være det sidste, der kunde give Anledning til Paatale efter denne Lov.

Og hvad vil man saa opnaa ved denne Lov? Og hvad vil den højtærede Justitsminister anføre som Grund for en saa urimelig Skærpelse af Straffene — en Skærpelse, som ligestiller Folk, der overtræder denne Lov, med Bedragerer og Sædelighedsforbrydere —, eftersom Domsmyndighederne endnu ikke har fundet Anledning til at anvende højeste Strafudmaaling efter den hidtil gældende Lov? Man hævder, at man ved Hjælp af denne Lov vil opretholde politisk Ro her i Landet. Er det nuværende demokratiske Regeringssystem virkelig blevet saa svagt med Hensyn til sine hidtidige Principper, at det skal gribe til en saa despotisk Lov og til Opbud af et saadant Politiregimente for at skabe politisk Ro i Landet? Og er der da Tale om politisk Uro? Jeg synes, der er en beundringsværdig Ro over for den siddende Regering, og skulde der opstaa politisk Uro, saa har endnu ingen Regering kunnet holde en saadan berettiget og begrundet Uro fra Folkets Side nede ved kun at anvende ydre Magt og Vold. Hvad ydre Magtudfoldelse og despotiske Regeringsovergreb medfører, har vi det smukkeste Eksempel paa i vort eget Folks Historie,